

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Barcari Eugeniu și avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatei Barcaru Varvara, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 14 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Barcari Eugeniu xxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxx, r-nul xxx,

și

Barcaru Varvara xxx, născută la xx.xx.xxxx,
originară și domiciliată în sat. xxx, r-nul xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.12.2015 - 14.06.2016;

Instanța de apel: 22.07.2016 - 20.10.2016;

Instanța de recurs: 05.01.2017 - 01.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 14 iunie 2016:

Barcari Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Barcari Eugeniu pe termen de probă de 3 (trei) ani.

Barcaru Varvara a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În baza art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Barcaru Varvara pe termen de probă de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă privind încasarea din contul inculpaților a prejudiciului material înaintată de partea vătămată xxx xxx, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată xxx xxx privind încasarea prejudiciului moral și s-a dispus încasarea din contul inculpaților Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara în beneficiul părții vătămate a câte 2000 (două mii) lei de la fiecare.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara în beneficiul lui xxx xxx cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică în suma de 3000 (trei mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit în fapt că la 03 octombrie 2015 aproximativ ora 08:15, inculpatul Barcari Eugeniu urmărind scopul pătrunderii ilegale în domiciliul părții vătămate xxx xxx, fără consimțământul proprietarului și contrar voinței acestuia a pătruns în mod intenționat în antreul casei părții vătămate situat în sat. xxx, r-nul xxx și observându-l pe ultimul a început a-l numi cu cuvinte necenzurate și amenințându-l totodată cu aplicarea violenței fizice. Atunci, partea vătămată în vederea apărării drepturilor sale, i-a solicitat inculpatului Barcari Eugeniu să părăsească curtea casei sale dar, acesta a refuzat categoric. Între-timp, în curtea domiciliului părții vătămate a pătruns în mod intenționat, fără consimțământul proprietarului și contrar voinței acestuia și inculpata Barcaru Varvara care, urmărind același scop infracțional a început a-l numi cu cuvinte necenzurate pe ultimul. La solicitare repetată, adresată de către partea vătămată inculpaților Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara să părăsească curtea casei sale, ultimii au refuzat categoric și inculpata Barcaru Varvara fără careva motiv s-a apropiat de partea vătămată și l-a lovit cu pumnul în regiunea capului în rezultat la ce ultimului i-au fost cauzate puternice dureri fizice și suferințe psihice de la care acesta a început a solicita ajutor de la vecini, însă inculpatul Barcari Eugeniu a rupt o scândură de la gardul gospodăriei date cu care s-a îndreptat spre partea vătămată în vederea aplicării loviturilor față de ultimul și partea vătămată sesizând realitatea pericolului a intrat în casa sa, după care inculpații au părăsit gospodăria părții vătămate.

3. Împotriva sentinței a declarat apeluri avocatul Hedeș Daniela în interesele inculpaților Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara, solicitând achitarea acestora, pe motiv că în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelurilor, care sunt cu text identic, a indicat că instanța de fond, contrar principiului prezumției nevinovăției, a apreciat critic declarațiile ambilor inculpați, a martorului Cehovschi Andrei, care de fapt relatează cu totul alte circumstanțe și a dat apreciere declarațiilor martorilor Robu Chira și Robu Andrei, cu care inculpata se află în relații ostile. Sentința emisă de instanța de fond este bazată pe declarațiile acestor doi martori, cât și declarațiile părții vătămate, care de fapt se

contrazic prin probele materiale anexate la cauza penală. Astfel, partea vătămată invocă că ar fi fost lovită de către Barcaru Varvara în regiunea capului și era plin de sânge, însă conform expertizei medico-legale nr. 213 din 23.10.2015 părții vătămate i-au fost depistate vătămări corporale neînsemnate, adică la o distanță de aproximativ o lună acesta se adresează instituției medicale și în baza unui raport medical au fost constatate vătămări corporale neînsemnate. Consideră că în afară de declarațiile martorilor, acuzarea nu a prezentat nici o probă veridică întru confirmarea învinuirii aduse, mai mult ca atât instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile inculpaților iar cele declarate de partea vătămată le-a considerat veridice fără a avea la materialele cauzei o careva probă care ar demonstra direct temeinicia celor relatate.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța de fond contrar prevederilor Codului de procedură penală a admis-o în principiu așa cum aceasta nu conține probe veridice referitor la mărimea daunei morale cauzate, mai mult, nu au fost anexate probe veridice în ceea ce privește prejudiciul material cauzat, din care motiv urmează să fie diminuată și suma prejudiciului moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției Colegiul, a constatat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect și just a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpații nu au recunoscut vina în cele incriminate, Colegiul a considerat că aceasta este dovedită prin probele administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, și anume declarațiile părții vătămate xxx xxx, martorilor Robu Chira, Robu Andrei, Cehovschi Andrei precum și prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică anexată - din 08.10.2015, prin care a fost cercetat domiciliul părții vătămate xxx xxx situat în sat. xxx, r-nul xxx (f.d. 9-11);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 213 din 23.10.2015, prin care se confirmă faptul că părții vătămate xxx xxx i-au fost constatate leziuni corporale în formă de echimoză a corpului, care duce la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d. 35);

- procesul-verbal de confruntare din 27.11.2015 efectuat între inculpatul Barcari Eugeniu și partea vătămat xxx xxx din care rezultă că ambele părți și-au menținut poziția inițială (f.d. 101-102).

Astfel, Colegiul audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare

judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către aceștia a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților deoarece se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată în prima instanță și în instanța de apel. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de violare de domiciliu.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Colegiul a menționat că instanța de fond just a ajuns la concluzia că acțiunile lui Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii incriminate este manifestată prin pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă, motivul infracțiunii de asemenea rezultă cert din circumstanțele cauzei, în ședința de judecată constatându-se că între inculpați și parte vătămată de mai mult timp sunt relații ostile. Victima infracțiunii comise de Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara este proprietarul domiciliului, xxx xxx, a cărui inviolabilitate a fost încălcată. Totodată, în privința acestuia a fost aplicată violența, care a avut drept rezultat cauzarea de leziuni corporale în formă de echimoză, care duce la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate, confirmate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 213 din 23.10.2015 (f.d. 35). Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 179 al. (2) Cod penal este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara fiind pasibili de răspundere penală.

Argumentele inculpaților precum că nu cunosc de unde s-ar fi luat leziunile corporale la partea vătămată, instanța le-a considerat lipsite de credibilitate, or, aplicarea violenței de către inculpat față de xxx xxx se dovedește nu numai prin declarațiile părții vătămate, ci se confirmă și prin declarațiile a doi martori – Robu Chira și Robu Andrei. Totodată, afirmațiile inculpaților precum că xxx xxx era cu toporișca în mână și intenția lor a fost de a se apăra, nu este justificativă, deoarece incriminând fapta de violare de domiciliu, legea penală nu reglementează legitimitatea poziției victimei, ci ilegalitatea conduitei făptuitorului. Dacă titularul dreptului la

inviolabilitatea domiciliului a săvârșit unele încălcări, acestea constituie acțiuni distincte, care trebuie soluționate prin mijloacele prevăzute de lege și nu influențează existența infracțiunii de violare de domiciliu.

Concluzionând că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu cu aplicarea violenței, Colegiul a conchis că instanța de fond a constatat corect că culpabilitatea inculpaților Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 al. (2) Cod penal se demonstrează prin ansamblul de probe pertinente și concludente cercetate în cadrul examinării cauzei penale respective, fiind combătută versiunea apelantului precum că nu au fost prezentate suficiente probe pentru a demonstra vinovăția inculpaților.

Totodată, s-a atestat că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile martorului Cehovschi Andrei, deoarece acestea sunt combătute întru totul cu celelalte probe administrate de partea acuzării și examinate în ședința de judecată, motiv pentru care just nu le-a luat în considerație.

Cu referire la pedeapsa numită inculpaților, Colegiul a reținut că instanța de fond corect la stabilirea acesteia a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care este una mai puțin gravă, de faptul că Barcari Eugeniu anterior a fost condamnat iar Barcaru Varvara pentru prima dată a comis o infracțiune, ambii la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe agravante nu au fost stabilite iar drept circumstanță atenuantă a fost reținută comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni de către Barcaru Varvara, astfel instanța a conchis că scopul legii penale poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

5. Împotriva hotărârilor emise, recursuri ordinare declară inculpatul Barcari Eugeniu și avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatei Barcaru Varvara, textul acestora fiind identic, și invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea atât a deciziei instanței de apel cât și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați.

În motivarea recursurilor se indică că atât sentința cât și decizia sunt nefondate și ilegale deoarece au fost pronunțate în baza temeiurilor care nu corespund realității, fiind bazate pe declarațiile părții vătămate și martorilor Robu Chira, Robu Andrei care nu pot fi interpretate ca probe de bază, deoarece se contrazic prin probele anexate la materialele cauzei. Mai mult ca atât, cu Robu Chira anterior au avut conflicte, aceasta dând declarații eronate împotriva lor. Recurenții consideră că în acțiunile inculpaților lipsesc laturile obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate lor.

De asemenea se menționează că la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată nu au fost anexate probe veridice ce privește prejudiciul material și moral cauzat.

5.1. Procurorul a depus referință pe marginea recursurilor declarate menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, solicitând astfel dispunerea inadmisibilității acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Analizând recursurile declarate de către inculpatul Barcari Eugeniu și avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatei Barcaru Varvara, instanța de recurs constată că acestea au textul identic, sunt bazate pe aceleași temeiuri și se invocă aceleași argumente, prin urmare le consideră ca fiind un recurs unic.

Potrivit textului recursurilor declarate se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă de fapt rezultă dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.*

În acest context, Colegiul atenționează că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Relevant este și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținută în speță.

Astfel, Colegiul menționează că pct. 6) art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurenții nu au concretizat care

din aceste temeuri le pun la baza cererilor de recurs înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurenți declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpații nu sunt vinovați de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Barcaru Eugeniu și Barcaru Varvara în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal.

Așa dar, Colegiul stipulează că temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpaților în baza art. 179 alin.(2) Cod penal.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de recurenți în recursurile sale, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpații Barcaru Eugeniu și Barcaru Varvara nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanțele de fond întemeiat au conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestora, or în cursul judecării cauzei în apel au fost cercetate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în cele imputate.

Necâtând la faptul că inculpații vina nu au recunoscut, instanțele de fond au constatat că vinovăția acestora pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate care au fost întru totul confirmate prin declarațiile martorilor Robu Chira și Robu Andrei, care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale și avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal și materialele cauzei care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor

elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 179 alin.(2) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu poate servi ca temei pentru achitarea acestora, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lor în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurenți sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul menționează că afirmația recurenților precum că martorii Robu Chira și Robu Andrei au dat declarații împotriva inculpaților deoarece se află în relații de conflict cu aceștia, este o presupunere a recurenților, nefiind probată prin careva materiale, or martorii respectivi au fost audiați în condițiile prevăzute de lege, fiind avertizați asupra răspunderii ce o poartă în caz de declarații mincinoase în baza art. 312 Cod penal, totodată, de către aceștia a fost depus și jurământul în baza art.108 Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, Colegiul constată că instanța corect a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, or de către aceasta nu au fost prezentate materiale în vederea stabilirii sumei despăgubirilor.

Totodată, ținând cont de suferințele psihice care i-au fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpaților, corect s-a dispus încasarea prejudiciului moral în sumă a câte 2000 lei de la fiecare inculpat.

În acest sens, Colegiul menționează că conform art. 1422 alin.(1) și (2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.*

Totodată potrivit art. 1423 Cod civil, *mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată și caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.*

Astfel, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul,

precum și statutul social al persoanei vătămate. Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile și de circumstanțele cazului.

Colegiul penal mai precizează că instanțele de fond corect au stabilit și pedeapsa inculpaților, luându-se în considerație prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite, de personalitățile inculpaților, astfel considerând că scopul legii penale poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul nu a constatat vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea ei, or, acțiunilor inculpaților s-a dat o calificare justă, pedeapsa fixată a fost individualizată corect, astfel neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Barcari Eugeniu și avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatei Barcaru Varvara împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Barcari Eugeniu și Barcaru Varvara*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun